

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31.12.1998, sp. zn. 5 Cmo 809/98, ECLI:CZ:VSPH:1998:5.CMO.809.1998.1

Číslo: 60/1999

Právní věta: Sdělení ceny akcií organizátorem mimoburzovního trhu soudu (soudnímu komisaři) je sdělením skutečností, které mají význam pro řízení a rozhodnutí ve smyslu § 128 o. s. ř.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 31.12.1998

Spisová značka: 5 Cmo 809/98

Číslo rozhodnutí: 60

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Akcie, Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 128 591/1992 Sb. § 50 odst. 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 60

Sdělení ceny akcií organizátorem mimoburzovního trhu soudu (soudnímu komisaři) je sdělením skutečností, které mají význam pro řízení a rozhodnutí ve smyslu § 128 o. s. ř.

(Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 31. 12. 1998, [5 Cmo 809/98](#))

Napadeným usnesením Krajský obchodní soud v Praze nepřiznal odvolateli ve věci shora označené náhradu nákladů za odborné vyjádření ve výši Kč 2430. Uvedl, že ve věci byla potřebná informace o kursu akcií a. s. K. I. CZ 0009048955 za období od 6. 11. 1995 do 28. 5. 1996, a proto se obrátil na Burzu cenných papírů Praha, a. s., a na a. s. R. - S., to je na odvolatele. Odvolatel sdělil potřebné údaje a zároveň vyúčtoval Kč 2430 s tím, že jde o úhradu ve smyslu § 127 odst. 4 o. s. ř. Odvolatel přitom poukázal na ustanovení § 50 odst. 4 zákona o cenných papírech č. 591/1992 Sb. v platném znění a na svůj Ceník služeb, kde je položka potvrzení o cenách cenných papírů uvedena se sazbou Kč 90 s tím, že jde o složitý proces, pro který je vyvinut speciální program.

Soud poukázal na skutečnost, že jen v případě, kdy je ve smyslu § 127 odst. 1 o. s. ř. rozhodnutí ve věci závislé na posouzení skutečností, k nimž je zapotřebí odborných znalostí, a kdy je nutno ustanovit znalce, lze případně tento postup nahradit postupem podle odstavce čtvrtého téhož paragrafu. Požadavek soudu však směřoval na určitou již nastalou skutečnost, na výši kursu cenného papíru, a nikoliv na odborné posouzení této skutečnosti. Jde tedy o stanovisko ve smyslu § 128 o. s. ř.

Odkaz na § 50 odst. 4 zákona č. 591/1992 Sb. je nepřipadný, neboť neřeší otázku, zda jde o odborné vyjádření či jen o sdělení skutečnosti. Odpověď na tuto otázku nelze získat ani ze zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku. Ani z něj nevyplývá, že by sdělení kursu bylo odborným vyjádřením.

Proti tomuto usnesení se včas odvolal R. - S., a. s., a navrhuje jeho zrušení s tím, že sdělení kursu akcií je odborným vyjádřením ve smyslu ustanovení § 127 odst. 4 o. s. ř. Pro případ, že nebude odvolání vyhověno, domáhá se připuštění dovolání k této otázce. Uvedl jednak shodně s výše uvedenými důvody, proč považuje podanou zprávu za odborné vyjádření. Nad to poukázal na skutečnost, že ve smyslu § 52 a násl. zákona o cenných papírech byl Ministerstvem financí ČR schválen Tržní řád R. - S., který je závazný pro všechny účastníky mimoburzovního trhu. V souladu s tímto řádem byl vydán Ceník služeb, kde je uvedena i odměna za vydání potvrzení o cenách cenných papírů; jde o zvláštní předpis ve smyslu § 127 odst. 4 o. s. ř. Poukazuje také na rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 1997, který považoval obdobnou zprávu za odborné vyjádření podle § 127 odst. 4 o. s. ř.

Vrchní soud v Praze se ztotožnil se závěry soudu prvního stupně a napadené usnesení proto potvrdil.

Z odůvodnění:

Je správná úvaha soudu prvního stupně, že o odborné vyjádření ve smyslu § 127 odst. 4 o. s. ř. se může jednat jen tehdy, jestliže se jím posuzují skutečnosti, k nimž je třeba odborných znalostí, a kdy by byly důvody pro ustanovení znalce. To předpokládá, že znalec nebo ten, kdo odborné posouzení zpracovává, přináší k informacím, ze kterých vychází, něco dalšího, vnáší do této věci své odborné hledisko, svůj odborný názor. Zároveň jde o činnost, které není schopen kdokoliv, ale jen osoby zvláště školené, s odbornými znalostmi a zkušenostmi, které nejsou obecně přístupné. Takovou odbornou činností mohl by být konečně i samotný sběr informací, pokud by byl prováděn kvalifikovanými technikami statistického šetření, sociologických průzkumů a podobně. Jde-li o takové zprávy, má podle uvedeného ustanovení ten, kdo je poskytuje, právo na odměnu podle zvláštního předpisu.

Jde-li však o případ, kdy poskytovatel zprávy jen vezme informace, které jsou mu známy, a sdělí je soudu, aniž by byly jakkoliv odborně zpracovávány, hodnoceny, posuzovány atd., jde o sdělení ve smyslu § 128 o. s. ř. a poskytovatel takové informace má jen nárok na výlohy s podáním zprávy spojené, nemůže požadovat odměnu.

Údaje požadované soudem po odvolateli nebyly jím teprve získávány. Ceny cenných papírů za minulé období již byly dříve vytvořeny. Jde o údaje, které jsou v době, kdy jsou aktuální, obecně přístupné, jsou publikovány způsobem, který umožňuje každému zájemci se s nimi bez překážek seznámit (ku příkladu v příslušné příloze deníku Hospodářské noviny). Odvolatel z mnoha důvodů tyto údaje schraňuje a uchovává a jsou tedy u něj souhrnně k dispozici. Obdobně by mohl postupovat i kdokoliv jiný, převzít tyto publikované údaje a obdobný soubor informací z nich vytvořit. Mohl by takto postupovat nejen v době, kdy jsou tyto údaje uveřejňovány, ale i kdykoliv později třeba tím, že by studoval archivované exempláře příslušných novin a potřebné údaje z nich převzal. Tedy k požadavku soudu neučinil odvolatel nic jiného, než že vyhledal ve své evidenci požadované údaje a sdělil je soudu. K vyhledaným informacím již žádný svůj vlastní odborný výkon nepřipojil. Proto podané informace je nutno považovat jen za sdělení skutečností ve smyslu § 128 o. s. ř.

K pořízení obdobné informační databáze také není nutné disponovat zvláštními znalostmi a zkušenostmi a je toho schopen každý, kdo se na trhu cenných papírů pohybuje.

Má-li odvolatel shromážděny tyto informace, je jistě jeho právem s nimi obchodovat, to jest

nabídnout veřejnosti, že jim je poskytne, čímž zájemci o tyto informace jsou ušetřeni jejich pracného vyhledávání v jiných pramenech. Za tuto službu má jistě právo na odměnu. Tak je také nutno se dívat na odvolatelův Tržní řád a jeho Ceník. Nejde konec konců o nic jiného, než o určité kvalifikované obchodní podmínky pro poskytování těchto služeb ve vztahu ke klientům. Jde z toho hlediska o součást smluvních vztahů mezi odvolatelem a jeho zákazníky. Jedná se tedy o vztah soukromoprávní.

Vztah soudu a poskytovatele vyžádaných práv, ať ve smyslu § 127 odst. 4 o. s. ř. nebo podle § 128 a. s. ř., je vztahem veřejnoprávním. Příslušné osoby jsou povinny příslušné zprávy poskytnout. Nejde tedy o obchodní vztah soudu a poskytovatele zprávy. Soud není jeho zákazníkem a má právo poskytnutí vyžadovaných zpráv i vynucovat příslušnými sankcemi. Poskytovatel zprávy má pak proti soudu, to jest konec konců vůči státu, právo nikoliv na smluvní odměnu, ale na úhradu stanovenou právním předpisem. Soud ostatně vůbec není účastníkem trhu s cennými papíry. Skutečnost, že za stejné zprávy účtuje odvolatel svým zákazníkům ceny podle uvedeného Ceníku, nečiní z tohoto Ceníku zvláštní předpis ve smyslu § 127 odst. 4 o. s. ř. Zvláštní předpis by jistě mohl na takový ceník odkázat. To se však žádným takovým předpisem nestalo. Také z toho, že tuto odměnu obecně na svých zákaznících odvolatel požaduje, nelze vůbec dovodit, že jde o odborné vyjádření.

Je nutno souhlasit i s tím, že ze zákona o cenných papírech, ani ze zákona č. 151/1997 Sb., nelze dovodit nic o povaze požadované zprávy.

Z výše uvedených důvodů má odvolatel nárok jen na náhradu hotových výdajů ve smyslu § 128 a § 130 o. s. ř. K výzvě soudu prvního stupně, aby tyto výdaje vyčíslil, sdělil, že jsou zakalkulovány v odměně a setrval na požadavku jejího plného uhrazení ve smyslu Ceníku. Tedy výdaje ani k výzvě nevyúčtoval a nelze mu je tedy přiznat.

Napadené usnesení je proto věcně správné a tedy bylo podle § 219 o. s. ř. potvrzeno.